

ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ
ΣΕΙΡΑ: “ΠΑΛΑΙΑ ΔΙΑΘΗΚΗ”,
ΑΕΙΜΝΗΣΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Ξ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ
ΚΑΤΗΧΗΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΟΥ ΨΕΥΔΟΜΑΡΤΥΡΗΣΕΙΣ

Σκοπός των μαθημάτων του παρόντος κεφαλαίου είναι να συμβάλωμεν εις την παιδικήν ψυχήν αποστροφήν προς το ελάττωμα της ψευδολογίας υποδεικνύοντες του ψεύδους τον διάβολον.

Η πρώτη απάτη

Ένα από τα πρώτα – πρώτα μαθήματά μας έχουμε πη ότι όταν ο Άγιος Θεός δημιούργησε τον κόσμον και όλα όσα υπάρχουν εις αυτόν εφύτευσε και έναν πολύ ωραίον και πολύ μεγάλον κήπον. Εις τον κήπον αυτόν υπήρχαν άνθη και δένδρα παντός είδους. Το έδαφος κάτω ήταν σκεπασμένο με ένα μαλακό πράσινο τάπητα από χλόη και άνθη. Ένας δε ποταμός με νερό καθαρό σαν κρύσταλλο επερνούσε μέσα από τον κήπο και επότιζε όλα τα δένδρα και τα ωραία άνθη. Τα μεγάλα ζώα, που είχε δημιουργήσει ο Άγιος Θεός επερπατούσαν μέσα εις τον κήπον. Τα πουλιά έκτιζαν φωλιές εις τα κλαδιά και εγέμιζαν τον αέρα με γλυκά κελαηδήματά των. Κάθε τι εις τον κήπον αυτόν ήτο ωραίον και χαρούμενον και έτσι ο κήπος ήταν το πιο καλύτερο και πιο ευχάριστο μέρος της γης. Ωνομάζετο «κήπος της Εδέμ», ή παράδεισος.

Ο Αδάμ και η Εύα, δια τους οποίους ο Άγιος Θεός είχε φτιάσει τον ωραίον κήπον ήταν ευτυχισμένοι μέσα εις αυτόν. Άλλωστε τους είχε ευχηθή και ο Άγιος Θεός, «να ζήτε εδώ», τους είχε πει, «και να είσθε πάντοτε ευτυχείς. Κάθε τι εις τον κήπον είναι δια εσάς. Και η εργασία σας θα είναι να φροντίζετε δια τον κήπον και να τον φυλάτε ωραίον. Κάθε είδος καρπού είναι εις την διάθεσίν σας. Από κάθε δένδρο, μπορείτε να τρώτε τους καρπούς. Μόνον από ένα δένδρο, το οποίον εφύτευσα εκεί εις την μέσην του κήπου, προσέξτε μη φάτε από τον καρπόν του. Διότι, εάν δεν με ακούσετε και φάτε από τον καρπόν του δένδρου αυτού θα πεθάνετε». Αι ημέραι περνούσαν ευχάριστα. Ο Αδάμ και η Εύα ήσαν πολύ ευτυχισμένοι εις την ωραίαν αυτήν κατοικίαν των. Εφρόντιζαν δια τα άνθη και τα δένδρα, και όλα τα ζώα και πουλιά ήσαν φίλοι των. Είχαν κάθε μέρα γλυκούς καρπούς δια να τρώγουν, και δροσερόν κατακάθαρο νερό από τον ποταμό δια να πίνουν. Κατά το βράδυ, όταν κάθετι ήταν ήσυχο και σιωπηλό, ο Άγιος Θεός ήρχετο και περιπατούσε εις τον παράδεισον και μιλούσε μαζί τους. Την ήσυχην όμως και ευτυχισμένην αυτήν ζωήν των πρωτοπλάστων ήρθε να διαταράξη ένα θλιβερό γεγονός. Μια μέρα, εκεί που καθότανε η Εύα, μοναχή της, βλέπει ένα φίδι πολύ παράξενο ανεβασμένο επάνω εις ένα δένδρο.

Και άρχισε να της μιλή σαν άνθρωπος. – Αλήθεια, Εύα, σας απηγόρευσε ο Άγιος Θεός να τρώτε από τους καρπούς που είναι στον κήπον;

- Όχι απάντησε η Εύα. Μπορούμε να φάμε από τους καρπούς όλων των δένδρων, εκτός μόνον από τον καρπόν του δένδρου που είναι εις την μέσην του κήπου. Εάν φάμε αυτόν το καρπόν, θα πεθάνουμε, μας είπε ο Άγιος Θεός. Αλλά τέτοιον πράγμα ποτέ δεν θα το κάμουμε, διατί ο Άγιος Θεός μας έδωκε τόσα και τόσα αγαθά, ώστε να είμαστε ευτυχείς. – Μα, αυτό είναι το δένδρο που θα σας κάμη σοφούς, είπε το φείδι. Εάν φάτε τον καρπόν του θα τα μάθετε όλα και δεν θα πεθάνετε, αλλά θα γίνετε και σεις σαν θεοί!

Η Εύα έδωκε δυστυχώς εις τα ψεύτικα λόγια που της είπε το φείδι και κύτταξε με περιέργεια το απηγορευμένο δένδρο. Ποτέ άλλοτε δεν είχε προσέξει πόσον ωραίος εφαινέτο ο καρπός του. Εσήκωσε λοιπόν τότε το χέρι της και έκοψε από το δένδρο ένα καρπόν. – Δεν πιστεύω να με βλάβη, εσκέφθη. Θα φάω λιγάκι μόνον ... Έτσι έφαγε μέρος από τον καρπόν αυτόν, τον οποίον ο Άγιος Θεός είχε απηγορεύσει. Έστερα έδωκε και εις τον Αδάμ και έφαγε και εκείνος.

Μόλις όμως ο Αδάμ και η Εύα έφαγαν τον καρπόν, εκατάλαβαν ότι έκαμαν μεγάλο κακό. Ήσαν προτύτερα ευτυχιςμένοι εις τον κήπον της Εδέμ, ενώ τώρα είναι πικραμένοι και δυστυχείς. Όταν δε άρχισε να βραδιάζει, τους έπιασε φόβος, διότι δεν τολμούσαν να ιδούν τον Άγιον Θεόν. Σε λιγάκι άκουσαν την φωνήν του και εκατάλαβαν ότι πάνε να τον προϋπαντήσουν με χαρά, όπως έκαναν άλλοτε, έτρεξαν τώρα οι δυστυχείς και κρύφτηκαν πίσω από τα δένδρα. – Πού είσαι, παιδί μου Αδάμ; Εφώναξε με γλυκύτητα ο Άγιος Θεός. Ο Αδάμ εκατάλαβε, ότι δεν μπορούσε να κρυφθή από τον Θεόν και απήντησε: - Άκουσα την φωνήν σου εις τον κήπον και εφοβήθηκα. Και δι' αυτό έτρεξα να κρυφθώ – Και διατί εφοβήθηκες; Ερώτησε ο Άγιος Θεός. Μήπως εφάγατε από το δένδρον, που σας έδωκα εντολή να μη το εγγίσετε;

Ο Αδάμ έσκυψε κάτω το κεφάλι. Ήταν πολύ λυπημένος και εντροπιαςμένος δια την παρακοήν του. Διότι ήξευρε ότι ο Άγιος Θεός τους είχε δώσει όλα τα καλά εις τον κήπον και μόνον είχε απαγορεύσει να εγγίσουν τους καρπούς εκείνου του δένδρου. Επροσπάθησε να δικαιολογήση τον εαυτόν του και είπε:

- Η Εύα μου έδωσε τον καρπόν και τον έφαγα. Τότε ο Άγιος Θεός εμίλησε και προς την Εύα. – Διατί, Εύα, έφαγες από τον καρπόν του Δένδρου, που σας απηγόρευσα; - Κύριε, το φείδι μου είπε να φάγω από τον καρπόν, είπε φοβισμένη η Εύα.

Ο Άγιος Θεός ελυπήθηκε, διατί ο Αδάμ και η Εύα τον παρήκουσαν. Τους είχε ειπεί ότι, αν τον παρήκουαν θα επέθαιναν. Ο πονηρός όμως διάβολος, που παρουσιάσθηκε σαν φείδι, τους είπε ψέματα, ότι τάχα θα πεθάνουν. Και αυτοί επέστευσαν εις τα λόγια του φειδιού και όχι εις την εντολήν του Θεού και αμάρτησαν. Δι' αυτό ο Αδάμ και η Εύα, ήσαν πολύ λυπημένοι και στενοχωρημένοι, και έφυγε από την ψυχήν τους η χαρά, που είχαν προηγουμένως. Ο Άγιος Θεός τότε τους είπε, ότι δεν μπορούν πλέον να ζουν εις τον ωραίον κήπον της Εδέμ και να απολαμβάνουν τα άνθη και τα δένδρα, που είχε φυτεύσει εκεί δι' αυτούς. Έπρεπε να φύγουν και να βρουν άλλη κατοικία. Θα εργάζωνται πλέον βαρειά, δια να καλλιεργούν τα δένδρα και την γην δια να γίνωνται οι καρποί.

Άρχισαν τότε να κλαίουν πικρά ο Αδάμ και η Εύα. Σε λίγο, ήσαν πλέον έξω από τον παράδεισον και τον έβλεπαν από μακρυά. Εκατάλαβαν, ότι είχαν χάσει την ωραίαν τους κατοικία, διατί είχαν παρακούσει εις τον Θεόν. Αχ! Έλεγαν και αναστέναζαν βαθείά! Διατί να παραβούμε την εντολήν του πατέρα μας, του Δημιουργού μας του Πλάστη μας και ν' ακούσωμεν τον καταραμένο ψέμα του Σατανά; Και έκλαιγαν, έκλαιγαν απαρηγόρητα...

ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ

Ωστε, ποιος είναι εκείνος που παράσυρε τον Αδάμ και την Εύα να παρακούσουν εις την εντολήν του Αγίου Θεού και να τιμωρηθούν; - (...) – Τι τους είπε; - (...) Ποια όμως ήταν η αλήθεια; - (...) Μάλιστα! Αυτό που τους είπε ο Άγιος Θεός. Διότι ο Άγιος Θεός πάντοτε αλήθεια λέγει. Ενώ αυτό που είπε ο διάβολος, τι ήταν; - (...) Μάλιστα, ψέμα. Και με το ψέμα τους εγέλασε, επειδή πρώτη φορά άκουσαν οι πρωτόπλαστοι ψέμα. Ωστε, από ποιόν προέρχεται το ψέμα;

ΔΙΔΑΓΜΑ

Το ψέμα προέρχεται από τον διάβολον.

Ακούστε πόσο παραστατικά το λέγει αυτό ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός.

ΡΗΤΟΝ

«Ο διάβολος ψεύστης εστί και ο πατήρ αυτού», δηλαδή του ψεύδους. (Ιωάν. Η΄.44)

Τι σημαίνουν τα λόγια αυτά; Αφού ο διάβολος είναι πατήρ του ψεύδους, όσοι λένε ψέματα τι είναι; - (...) Ασφαλώς λοιπόν ο πονηρός διάβολος, όταν θ' ακούη παιδιά να λένε ψέματα, θα χαίρεται και θα τα καμαρώνη και θα λέγη: «Μπράβο σας, παιδιά μου, λέτε συνέχεια ψέματα, και έτσι θα έχετε εμένα πατέρα και όχι τον Θεόν...» Σας αρέσει, παιδιά, να παινεύεται ο διάβολος δια εμάς ότι είμαστε άξια παιδιά του; - (...) Ποία λοιπόν απόφασις πρέπει να λάβωμεν από σήμερα;

